

Jesper Petersens tale i anledning af Skoleskibet Georg Stages 140-årsjubilæum

Taler

Jesper Petersen
Uddannelses- og
forskningsminister

Dato

25. maj 2022

Sted

Skoleskibet Georg Stage

Kære alle sammen.

Nogle gange beskrives ting bedst gennem deres modsætning. Og derfor har jeg taget et citat med – det lyder sådan her:

”Jeg hader havet. Jeg hader skibet. Jeg hader bølgerne. Jeg hader det blå, mørke dyb dér, det gør jeg virkelig. Jeg hader det rusk, der er – det helt ukontrollable, dårlige vejr, der altid er på havet. Bølgerne der braser op. Jeg kan simpelthen ikke lide det”.

Kære gæster. Kære ”Georg”, der ligger her så smukt og pryder havnen sammen med Kongeskibet.

Mine indledende ord kommer fra Jørgen Leth og et værk, der hedder ”Jeg hader havet”. Det er absolut et lyt værd, og jeg kan kun anbefale at finde det på Spotify. Han er frastødt af bølgerne – af det blå, mørke dyb og rusket. Det er en spændende modsætning. For det er vel lige præcis de ting, som tiltrækker jeres elever? De 11.000 unge mennesker, I har haft på dækket gennem årene.

Man får i hvert en anderledes positiv udlægning af oplevelsen på et skib, når man spørger jeres tidligere elever. En af dem hedder Marcel Honoré, og han sagde det kort og præcist sidste år:

”Det har været fucking fedt. En stor, stor oplevelse”.

Det citat er en god forklaring på, hvorfor der sidder så mange mennesker her i

teltet, som er stolte over at have en aktie i verdens ældste, civile skoleskib. Stolte over, hvad I bidrager med til Danmark som søfartsnation. Stolte over, at I former unge mennesker på en helt særlig måde. Former dem til fællesskabet. Styrker selvværdet hos den enkelte. Former dem til at udforske verden og samfundet omkring dem.

Det er nogle af de dyder, jeg gerne vil fokusere på i dag.

"Du bliver i hvert fald våd, hvis du går"

For et øjeblik siden havde jeg fornøjelsen af at gå ombord, blive vist rundt og snuse til, hvordan skolelivet tager sig ud til søs. Man mærker grundbetingelsen for den her uddannelse, det at være på skibet: At den flydende kæmpe først flytter sig og rigtig lykkes, når man arbejder sammen.

Det er ikke nødvendigvis nemt at løfte i flok. Det er ikke nemt at sove skulder ved skulder. Det er – i det hele taget – ikke nemt at sove samme sted, som man spiser og bliver undervist. For nogle er det ikke nemt at skulle undvære telefonen.

Men "Georg Stage" er ikke bygget til at "være nemt", og det er vel en del af pointen.

Kræfterne skal koordineres. De knyttede næver skal times. Forskellighed, det tolerer man. Konflikter, dem løser man. Der er ikke andre muligheder. Som det blev sagt, da vi havde møde før: "Du bliver i hvert fald våd, hvis du går".

At få mennesker til at gro

Men den er eleverne hurtigt med på, fordi de mærker, at de har et ansvar for resten af kæden. Alle betyder noget. Et ansvar for fællesskabet og de over 70 mennesker, som lever og arbejder her sammen med dig. På tværs af sociale baggrunde, faglige forudsætninger og på tværs af køn. Den følelse og den oplevelse - den værdi, man bidrager med som en del af det fællesskab - det får mennesker til at gro.

Som minister har jeg et skarpt øje på vores karakter- og optagelsessystem. Det har jeg netop, fordi karakterer, decimaler og præstationer – kvantitative værdier – fylder alt for meget, når snakken falder på dét at tage en uddannelse.

Det er paradoksalt, for samtidig ved vi fra erhvervslivet, at arbejdspladserne hungrer efter nysgerrighed, refleksion og dybdelæring – din evne til at have øjnene åbne til verden omkring dig. At du vælger uddannelse efter interesse og engagement, frem for hvor der måske er den højeste prestige. Det kan jeg sige nok så mange gange. Men man er jo nødt til at have de gode eksempler at hægte det op på.

Og jeg vil sige: Hér – lige ved siden af os – ligger der et decideret smukt eksempel på, hvordan man får mennesker til at gro. Alle jer der har bidraget til det: Det kan I godt være stolte af.

Tæt på verden

Derudover har I den helt åbenlyse kvalitet, at I bringer eleverne tæt på resten af verden – og tæt på historien:

Begge verdenskrige var en klods om benet.

1943 blev jeres elever simpelthen taget til fange i forbindelse med sænkningen af flåden.

Coronaen kender I også alt for godt: I 20'erne og 30'erne var der lange pauser i togterne, fordi elever var indlagt – netop med corona.

Næste historiske kapitel bliver den 2. juli – og her bliver jeg for alvor stolt, som cykelentusiast.

Her kan vi være så heldige, at den tre-mastede fuldrigger dukker op på helikopterbillederne, når Tour de France-feltet kører i mål i Nyborg. Det vil være et flot skue – og i øvrigt afslutningen på en hektisk etape, hvor sidevinden over Storebælt truer med at definere klassementet resten af Touren.

Det ser vi frem til!

Vi behøver heldigvis ikke verdens største cykelløb for at markere os globalt, selvom vi vil gøre det i de dage. Vi er en af verdens største søfartsnationer, og regeringen ser naturligvis Det Blå Danmark som en meget betydningsfuld

bidragsyder, når det kommer til beskæftigelse, produktion, eksport og grøn omstilling.

Så hvad enten man ønsker et rigere samfund på indtjening, på beskæftigelse, på velfærd eller på det grønne – så skal kursen lægges med jer ombord.

Knyttede næver og åbne øjne

Kære Georg Stage. I har bidraget med noget meget essentielt til vores land i – nu – 140 år. I har formet 11.000 unge, og sendt dem videre ud i samfundet med en styrket forståelse for fællesskabet og den enkeltes rolle heri.

Mens de står med knyttede næver, så åbner I deres øjne for en globaliseret verden, hvor både kritisk, demokratisk sans og samhørighed er essentielt.

Det er bestemt ikke blevet mindre aktuelt af krigen i Ukraine. Og de åbne øjne, jeg taler om, de handler også om at interessere sig for verden og samfundet omkring en. At være nysgerrig på samfundets udvikling og deltage i den offentlige samtale. Have forståelse for, at man indgår i et fællesskab. Det er det, et demokrati i sidste ende er bygget på.

Jeg forstår godt, I kalder jer selv for ”verdens smukkeste søfartsuddannelse”. Og jeg er enig i, at I er meget smukke! Jeg vil forsøge at opsummere det og mine andre ord i Lis Sørensens og Kasper Windings ”Verden er i farver” fra 1991:

*Verden er i farver nu
Og jeg er fri
Som fuglen selv
I himlens hvælv
Fri til blot at se
Verden er i farver nu*

*Havet er
Så blåt som et øje kan se
Aldrig vil jeg glemme*

Havets blå

Jeg tror heller ikke, at nogen af de elever, I har haft, nogen sinde glemmer den oplevelse, de fik med på Georg Stage.

Stort tillykke med jubilæet! Hav en festlig markering i dag. Og mange tak for ordet.

Kilde

ufm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Jubilæumstale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jesper-petersens-tale-i-anledning-af-skoleskibet-georg-stages-140-arsjubilaeum>